

[Parkov.]

intet. Forholdet maa i saa Henseende siges at have været ganske det samme i 1922 og i 1909. Dette gælder de to Ordninger, som jeg her har nævnt, men den Ordning, som er foreslaaet af Regeringen — det er ogsaa fremhævet her under denne Behandling —, den er tidligere indenfor Socialdemokratiet selv betegnet som en halv Indrømmelse til Sandheden og en halv Indrømmelse til Vanvidet. Den er aldeles uegnet til Opfyldelse af de for Ordningen angivne Formaal.

Det var en mærkelig Historieskrivning, den højtærede Minister gjorde sig til Talsmand for i Gaar. Jeg tror dog at turde sige, at det er vor Udenrigspolitik, som gennem Tiderne har ført til de for os smertelige Tab, som er nævnt. Mig bekendt har vort Militærvæsen ikke behersket vor Udenrigspolitik, og vort Militærvæsen har ikke været i Stand til at støtte vor Udenrigspolitik, fordi det saa godt som alle Dage har været for svagt dertil. Men jeg tror dog nok, jeg har Lov til at sige, at Københavns Forsvar i 1658 reddede Danmark fra Undergang, og vil vi dog ikke ogsaa alle sammen kunne enes om, at det haardnakkede og udholdende Forsvar, som den danske Hær førte i 1864, var en Grundbetingelse for, at der overhovedet kunde være Tale om, at vi kunde vente at faa noget af det tabte tilbage?

Ministeren talte endvidere om Fascisme herhjemme. Jeg tror dog ikke, at Fascisme findes i et saadant Omfang her i Danmark, hvis den overhovedet findes, at der skulde være Grund til at være urolig i saa Henseende. Jeg tror ikke, det bør give Ministeren Anledning til Bekymringer. Men skulde der indenfor Hæren eller Flaaden være Tilhold for Tanker om Fascisme, hvad der altsaa ikke er efter mit Skøn og min Viden, ja, saa maa det blive Ministerens Pligt at skride ind derimod.

Ministeren talte ogsaa om en Forbindelse mellem de Konservative og National-socialisterne. Ja, National-socialisterne, og hvad de har opnaaet af Resultat ved Valgene i Tyskland, har jo i allerhøjeste Grad overrasket og vel sagtens ogsaa vakt Bestyrtelse, ikke alene indenfor selve Tyskland, men vel ogsaa udenfor dette Lands Grænser. Men hvorfor vil nu Ministeren forsøge at fremstille det, som om der var en Tilknytning mellem det konservative Folkeparti og National-socialisterne? Ministeren ved dog ganske udmærket, at det er der ikke Spor af. Hvis det er Navnet National-socialisme, som bringer den højtærede Minister paa disse Tanker, saa vil jeg sige, at der er ikke mere Forbindelse mellem

det konservative Folkeparti i Danmark og National-socialisterne, end der er mellem Socialdemokratiet i Danmark og Kommunisterne. Jeg tror derfor, vi godt kan spare os enhver Henvisning i saa Henseende. Der er ikke Rudeknusere, hverken indenfor det konservative Folkeparti eller indenfor Socialdemokratiet.

Der har været udtalt en vis Frygt for, at der skulde kunne ske noget lignende herhjemme som visse andre Steder, i Almindelighed meget langt borte, i andre Verdensdele, i Retning af Opstand og Revolution, at man maaske kunde tænke sig, at der indenfor Hæren og Flaaden kunde være Elementer, der spekulerede i noget saadant. Men Revolutionen i Frankrig, Revolutionen i Tyskland, Revolutionen i Rusland er da ganske sikkert ikke bygget op paa Optøjer fra Hærens eller Flaadens Side. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Kiel). Ja, men imod Befalingsmændene i Hær og Flaade, imod dem. Nej, jeg tror nok, vi har Lov at sige, at herhjemme i Danmark er Befalingsmændene saavel i Hær som i Flaade loyale og trofaste Vogtere af den til enhver Tid bestaaende Samfundsordning. De har saa vist ikke haft lystelige Kaar at leve under, men ikke desto mindre er de stillfærdige, taalsomme og lydige Tjenere for Land og Folk.

Der siges, at Officerskorpset er ensidigt sammensat. Det er ganske urigtigt. Hvis det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen vilde undersøge dette Forhold nærmere, vil det ærede Medlem se, at indenfor Officerskorpset har vi Sønner af Forældre fra alle Samfundsklasser. Vi har Generaler, hvis Fædre har været Landpostbude eller Husmænd; vi har dem udgaaet fra alle Arter af Hjem i Danmark.

Jeg maa atter genkalde i Erindringen, at paa det eneste Punkt, paa hvilke Sagkundskaben har haft Lejlighed til at udtale sig, ikke paa Ministerens Foranledning, men paa Foranledning af nogle Medlemmer af det nedsatte Udvalg, paa dette ene Punkt gik Sagkundskaben imod Lovforslagets Bestemmelser.

Jeg vil derfor fremdeles fastholde, hvad jeg udtalte i Gaar, og hvad jo ogsaa har fundet Tilslutning hos Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, at disse Lovforslag ikke er egnet til at kunne opfylde de Formaal, for hvis Skyld de er fremsat, og til hvis Løsning de skulde tjene. Den højtærede Forsvarsminister sagde i Gaar Eftermiddags, at jeg havde afbrudt Ministeren. Jeg maa tillade mig at gøre opmærksom paa, at dette er en Fejltagelse.